

ENTRE TOTS

cartalector@elperiodico.com
entretots.elperiodico.cat
@EPentretotsConsell de Cent,
425-427,
Barcelona 08009.Fax
93 484 65 62**Ediciones Primera Plana SA**, editora del diari **EL PERIÓDICO DE CATALUNYA**, s'oposa expressament a la reproducció comercial dels continguts d'aquest diari, en la modalitat de revistes o recopiacions de premsa (press-clipping), sense comptar amb l'autorització escrita de la seva editora, als efectes del que estableix l'article 32.1, paràgraf segon, de la Llei de Propietat Intelectual.

EL DEBAT DE L'ESTAT DE LA NACIÓ

El discurs del president del Govern i les intervencions dels representants dels partits polítics al Congrés conviden a la reflexió

als lectors, que expressen la seva opinió sobre el desenvolupament d'un debat marcat per la crisi i la corrupció.

Els ciutadans no compten

Com els hem de creure davant el trist espectacle que ofereixen al Congrés. No tenen en compte els ciutadans, només busquen la rendibilitat política, seguir sent els amos del país, i en tenen prou de remoure el passat de l'oposició per justificar les seves accions de govern. Gairebé sis milions d'aturats, desnonaments per impagament d'hipoteques i suïcidis, la Creu Roja i Càritas col·lapsades, un 56% de desocupació juvenil, desconcert en l'ensenyament, corrupcions a tot arreu, evasió de capitals, manifestacions massives de la sanitat, fracàs escolar, fugida a altres països de joves

preparats a Espanya, acomiadaments i deslocalitzacions de grans empreses, diner negre del PP, espionatge entre partits que ha de desenredar el jutge... La coixesa econòmica de l'erari, que posa en dificultats les pensions del Pacte de Toledo, les prestacions per desocupació i els subsidis quan conclouen...

El Govern del PP, encapçalat pel president, Mariano Rajoy, no funciona, i les manifestacions a totes les ciutats del país se succeeixen dia a dia. I fins i tot tenint la majoria absoluta, la pressió del carrer ja està aconseguint fer canviar votacions al Congrés dels Diputats, malgrat

les càrregues policials. L'arrogància de la dreta es debilita per moments, víctima de les seves incompetències i d'un ineficax Executiu que no ha demostrat ni una mica de solidaritat amb les famílies sense recursos per subsistir. Però el que en realitat fa por és la incertesa de no saber en qui confiar per aixecar aquest país.

Lluís Vinuesa

Comercial jubilat.
Terrassa

Així no hi ha sortida

Nedo contra corrent. No vaig seguir el debat però em vaig llegir les 39 pàgines del discurs del president de Govern. A mesura que llegia hi anava trobant a faltar l'educació, la sanitat pública, el drama dels desnonaments, i em va envair la sensació que la mà amiga que li havia escrit el discurs flaquejava mentre l'anava elaborant. A la nit sí que el vaig veure per televisió. Vaig tornar a trobar-me amb la mirada perduda, els ulls oberts i les espatlles aixecades, el nerviosisme a la cara i al buscar entre els papers. El to insípid habitual, repetitiu i el seu nou mantra «sé que no compleixo els

meus compromisos electorals però faig el que he de fer». I vaig sentir por, malestar i pena, no per ell ni pel PP, sinó per nosaltres. Aquest senyor no tenia cap interès a aclarir res, a argumentar res ni a demostrar-nos que el centre de les polítiques som les persones i no ell ni el seu partit. D'aquesta manera no sortirem de la crisi, encara que la UE ens injecti euros a la vena.

Genoveva Bolaños

Funcionària.
Madrid

#MÉSDEMOCRÀCIA

Només són carnassa

Sergio Torres
Barcelona

La corrupció és un mal endèmic de la humanitat i no és més que el resultat d'una educació en l'egoisme, mancada de valors i principis. Ens escandalitzem davant determinats casos, gairebé sempre lligats a personatges públics a qui el mateix sistema posa al peu dels cavalls per donar carnassa a una desenganyada societat. Però aquests casos no representen més que la punta de l'iceberg; el que amenaça de trencar el cas de la nau és la immensa massa que s'oculta a sota. ¿Potser no són corrupció les guerres promogudes per foscos interessos? ¿O que més de la meitat de la població mundial pateixi precarietats mentre d'altres s'enriqueixen a costa seva?

Tan sols mitjançant una profunda revisió dels nostres valors i principis i de nous objectius socioeconòmics, més equànims i igualitaris, s'entreveurà un canvi en l'ordre establert. Però em sembla que és utòpic, i crec que seguirem escandalitzant-nos i desfogant-nos a través d'aquests pobres incauts que ens donen carnassa.

EDUCACIÓ

Aprovar peti qui peti

Eulàlia I. Rodríguez Pitarque
Torreella de Montgrí

Des de fa uns anys, als instituts de secundària els professors estem rebent pressions per part de la ins-

pecció i de les direccions dels centres per aprovar el màxim nombre d'alumnes possible. Es qüestiona la nostra feina; se'n demana un esforç per fer passar de curs més alumnat i, d'aquesta manera, aconseguir uns resultats estadístics que tapin les vergonyes del sistema educatiu d'aquest país. ¿És així com s'ha d'abordar el cada dia més greu problema del fracàs escolar?

Molts professionals del món de l'educació reclamem uns criteris i un sistema d'avaluació coherents que no permetin promocionar de curs i cicle amb un munt d'assignatures pendents. Per tot això creiem que és urgent i prioritari tornar a la cultura de l'esforç, que s'ha d'implantar des dels primers anys d'escola i amb l'indispensable suport de les famílies i de tota la societat.

BARÇA

Mal gust a la boca

Marcos Zafra
El Vendrell

Inter, Chelsea... i ara, el Milan. El partit del 20 de febrer m'ha deixat mal gust a la boca. Encara no m'explico com el Barça va poder desaprofitar la primera part i l'eliminàtoia, tocant i tocant pilota, res més. Els italians van xutar dues vegades a porta i van marcar dos gols, com en altres eliminatòries no tan llunyanes. Una paradoxa és quan un porter s'estira i amb la mà o el peu para la pilota. Xutar i tocar el ninot no és fer una paradoxa, sinó tenir sort. Quan l'equip contrari es tanca enrere, el que s'ha de provar és l'un contra un i des-

FÀRMACS

Salut i estalvi

Escric en referència al reportatge publicat per EL PERIÓDICO el 18 de febrer, *Saturats de fàrmacs*. És important incidir en el bon seguiment del tractament pautat pel metge per part del pacient, ja que les xifres sobre la falta d'adherència a la medicació sí que són alarmants (es calcula que la meitat de pacients no compleixen les indicacions terapèutiques del seu metge). És necessari garantir que el malalt prengui bé la medicació perquè, a part de millorar la seva salut, s'evitarà que s'hagi de receptar més fàrmacs innecessàriament, amb el consegüent estalvi.

A aquest respecte, les farmàcies hi tenen molt a dir. Al ser tan ac-

cessibles a la població i disposar de la qualificació i els coneixements necessaris, poden controlar que el pacient prengui bé la medicació. Una mostra d'això és el sistema personalitzat de dispensació: el farmacèutic prepara la medicació en uns envasos especialment dissenyats per facilitar al màxim un bon seguiment. Tan important és la prevenció i la detecció de malalties, on les farmàcies també tenen molt a aportar-hi, com les proves de detecció del VIH i el càncer de còlon. Això es tradueix en salut, però també en estalvi.

Ramon Casanovas

President de la Federació d'Associacions de Farmàcies de Catalunya

en comunitat

entretots@elperiodico.com

Adheriu-vos al decàleg anticorrupció

Com a conclusió del debat #MésDemocràcia mantingut amb polítics, moviments socials, lectors i analistes, EL PERIÓDICO va redactar un decàleg de propostes per posar fi a la corrupció. Ara, recollim firmes per instar els partits polítics a posar-les en pràctica. Signeu el decàleg a entretots.elperiodico.cat.

bordar per generar centres o xuts des de fora de l'àrea. Han de córrer tots, perquè queda molt lleig que quan un company perd la pilota i surt al seu darrere per intentar recuperar-la un altre es quedi allà plantat. S'ha de córrer i transmetre als companys. Inter, Chelsea... espero que a la tercera vagi la vençuda.

RÈPLICA

Mossos a Moia

Joan F. Martínez Roma
Cap de la Regió Policial Central Mossos d'Esquadra

En resposta al lector V. Marcet, veí de Moia, autor de la carta *Millor la Guàrdia Civil*, del 20 de febrer, manifesto que els Mossos fem patrullatges per les diferents localitats, en diferents franges horàries, sense menystenir les poblacions que ja disposen de la seva pròpia policia municipal. Aquest patrullatge s'adapta a les diferents problemàtiques de cada població i a qualsevol altra que pugui sorgir, que s'afronta amb l'increment del patrullatge i els efectius i dispositius adequats.

El model de desplegament dels Mossos no ubica casernes o comissaries a tantes poblacions de Catalunya com feia la Guàrdia Civil, perquè es tracta d'un model policial diferent que compta també amb la policia local. Aquesta disposa d'accés a la xarxa Rescat, que permet la comunicació immediata amb la sala de coordinació policial en cas necessari, cosa que afavoreix una resposta policial que fins ara s'ha demostrat molt eficient.